

Тулла.

Нѣма ѣкъ, сынокъ, врьдомъ ѣкъ тьрсихмы, нѣма ѣкъ! Струва ми ся нѣкой противникъ да ѣкъ грабнѣ.

Сурсовулъ.

Не може да бѣде това; тя тука трѣбва да бѣде. вие не можяхте да ѣкъ намѣрите. Кой знае дѣ ся е скрѣла. Оставѣте, не раздавайте слухъ за да не ся разнесе изъ народа, та да става мълва.

Самуилъ.

Сбъркахмы! не трѣбваше да ѣкъ оставямы да говори прѣдъ хора-та, а да бѣхмы и затулили нѣ-какъ си уста-та. Сега владыка-та и боляре-тѣ оставать въ съмненіе,

Сурсовулъ.

Ако и да сѣ въ съмненіе, що тя е грыжя. Царство-то е въ рѣцѣ ни. Днесъ народъ-тѣ мене познава на мѣсто царь, а войска-та тебе, за главенъ войводѣ. Не бой ся, сынокъ, когы да е Българска-та корона е въ насъ. Само да имамы животь и здравіе.....

Тулла.

Тѣй, сынокъ, тѣй. Господь е добъръ, всичко ще бѣде.

(Отвѣтъ сценъ-тѣ зачѣва ся голѣма мълва).

ЯВЛЕНИЕ XIV.

Горнитъ, единъ стражаринъ. *(Всички вѣ стражар. дрѣмъ.)*
Стражаринъ тѣ [оплашенъ].